

Warszawa, dnia 16 marca 2018 r.

Poz. 567

**OBWIESZCZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 26 lutego 2018 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów
w sprawie świadczeń przysługujących funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego za podróże służbowe,
przeniesienia lub delegowania**

1. Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 2003 r. w sprawie świadczeń przysługujących funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego za podróże służbowe, przeniesienia lub delegowania (Dz. U. poz. 622), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie świadczeń przysługujących funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego za podróże służbowe, przeniesienia lub delegowania (Dz. U. poz. 1113).

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity rozporządzenia nie obejmuje § 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadczeń przysługujących funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego za podróże służbowe, przeniesienia lub delegowania (Dz. U. poz. 1113), który stanowi:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

Prezes Rady Ministrów: *M. Morawiecki*

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów
z dnia 26 lutego 2018 r. (poz. 567)

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 kwietnia 2003 r.

w sprawie świadczeń przysługujących funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego za podróże służbowe, przeniesienia lub delegowania

Na podstawie art. 127 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1920 i 2405 oraz z 2018 r. poz. 138) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „ustawa” – ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu;
- 2) „ABW” – Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 3) „Szef ABW” – Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 4) „funkcjonariusz” – funkcjonariusza ABW;
- 5) „jednostka organizacyjna” – jednostkę organizacyjną ABW;
- 6) „stałe miejsce pełnienia służby” – miejscowość stanowiącą siedzibę jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę;
- 7) „krajowa podróż służbowa” – wyjazd funkcjonariusza poza stałe miejsce pełnienia służby, w celu wykonywania czynności służbowych, w terminie i miejscu na terenie kraju określonych w poleceniu wyjazdu służbowego;
- 8) „zagraniczna podróż służbowa” – wyjazd funkcjonariusza poza stałe miejsce pełnienia służby, w celu wykonywania czynności służbowych poza granicami państwa, w terminie i miejscu określonych w poleceniu odbycia zagranicznej podróży służbowej;
- 9) „przeniesienie do pełnienia służby w innej miejscowości” – mianowanie funkcjonariusza na stanowisko służbowe w miejscowości określonej w rozkazie personalnym o przeniesieniu, innej niż miejscowość, w której dotychczas pełnił służbę, zwane dalej „nowym miejscem pełnienia służby”, połączone z wykonywaniem w nim czynności służbowych;
- 10) „delegowanie do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości” – wyznaczenie funkcjonariuszowi określonych w rozkazie personalnym o delegowaniu czasu oraz miejsca wykonywania czynności służbowych w miejscu innym niż jego dotychczasowe stałe miejsce pełnienia służby;
- 11) „właściwy przełożony” – przełożonego właściwego w sprawach:
 - a) krajowych podróży służbowych – kierownika jednostki organizacyjnej albo upoważnionego przez niego niższego przełożonego,
 - b) zagranicznych podróży służbowych – Szefa ABW albo upoważnionego przez niego zastępcę Szefa ABW;
- 12) „uposażenie” – uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące funkcjonariuszowi od dnia przeniesienia do pełnienia służby w innej miejscowości.

Rozdział 2

Krajowe podróże służbowe

§ 2. 1. W przypadku funkcjonariusza zamieszkałego poza stałym miejscem pełnienia służby właściwy przełożony może uznać, w celu rozliczenia kosztów krajowej podróży służbowej, miejscowość zamieszkania jako stałe miejsce pełnienia służby, jeżeli:

- 1) funkcjonariusz wykonuje stale czynności służbowe poza stałym miejscem pełnienia służby albo
- 2) spowoduje to zmniejszenie kosztów krajowej podróży służbowej.

2. Czas krajowej podróży służbowej, określony w poleceniu wyjazdu służbowego, obejmuje czas między wyjazdem ze stałego miejsca pełnienia służby i z powrotem do tego miejsca.

§ 3. 1. Z tytułu krajowej podróży służbowej funkcjonariuszowi, z zastrzeżeniem ust. 2, przysługują:

- 1) dieta stanowiąca ekwiwalent pieniężny na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia w czasie podróży służbowej;
- 2) zwrot kosztów:
 - a) przejazdów na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości stanowiącej cel krajowej podróży służbowej i z powrotem,
 - b) noclegów bądź ryczałt za nocleg,
 - c) dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu;
- 3) zwrot innych niezbędnych i udokumentowanych wydatków.

2. Funkcjonariuszowi, którego obowiązki służbowe polegają na stałym wykonywaniu czynności służbowych na obszarze właściwości terytorialnej jednostki organizacyjnej, w przypadku odbywania krajowej podróży służbowej w tym obszarze przysługuje jedynie zwrot kosztów przejazdów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, z zastrzeżeniem ust. 3. Właściwość terytorialną Centralnego Ośrodka Szkolenia ABW określa województwo, w którym ośrodek ten ma swoją siedzibę.

3. W uzasadnionych przypadkach właściwy przełożony może wyrazić zgodę na wypłatę pozostałych należności, o których mowa w ust. 1, jeżeli przemawiają za tym ważne względy służbowe lub spowoduje to obniżenie kosztów krajowej podróży służbowej.

§ 4. 1. Kwotę diety ustala się w wysokości określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

2. Jeżeli krajowa podróż służbowa trwa:

- 1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) mniej niż 8 godzin – dieta nie przysługuje,
 - b) od 8 do 12 godzin – przysługuje 1/2 diety,
 - c) ponad 12 godzin – przysługuje dieta w pełnej wysokości;
- 2) dłużej niż jedną dobę – za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:
 - a) do 8 godzin – przysługuje 1/2 diety,
 - b) ponad 8 godzin – przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Dieta nie przysługuje:

- 1) za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, miejscu zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały albo na leczeniu w zakładzie leczniczym, a także za okresy przerw w krajowej podróży służbowej;
- 2) jeżeli na podstawie odrębnych przepisów funkcjonariusz z tytułu odbywania krajowej podróży służbowej otrzymał nieodpłatnie wyżywienie lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie.

§ 5. 1. Publiczny środek transportu odpowiedni do odbycia krajowej podróży służbowej, z zastrzeżeniem ust. 2, określa właściwy przełożony, uwzględniając posiadane przez funkcjonariusza uprawnienia do przejazdów ulgowych, dogodność połączeń na danej trasie oraz pilność załatwianej sprawy.

2. W przypadku funkcjonariusza wykonującego czynności operacyjno-rozpoznawcze lub dochodzeniowo-śledcze właściwy przełożony może nie uwzględniać uprawnień, o których mowa w ust. 1.

3. Właściwy przełożony może wyrazić zgodę na przejazd w krajowej podróży służbowej pojazdem pozostającym w dyspozycji ABW.

4. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek funkcjonariusza, właściwy przełożony może wyrazić zgodę na przejazdy w krajowej podróży służbowej pojazdem niepozostającym w dyspozycji ABW.

§ 6. 1. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu, z uwzględnieniem posiadanej przez funkcjonariusza ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga przysługuje.

2. Zwrotu kosztów przejazdu wagonem sypialnym, z miejscem do leżenia lub opłat dodatkowych za przejazd oraz przelot samolotem dokonuje się w wysokości udokumentowanej biletami lub rachunkami.

3. Funkcjonariuszowi odbywającemu, za zgodą właściwego przełożonego, przejazdu w krajowej podróży służbowej pojazdem prywatnym przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawek za 1 km przebiegu, określonych na podstawie przepisów, o których mowa w § 4 ust. 1.

§ 7. Funkcjonariuszowi przebywającemu w krajowej podróży służbowej przysługuje zwrot kosztów przejazdu do miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały w czasie wolnym od służby tylko wtedy, gdy spowoduje to zmniejszenie łącznych kosztów tej podróży. Przepisy § 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

§ 8. 1. Za każdą rozpoczętą dobę odbywania krajowej podróży służbowej funkcjonariuszowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w wysokości 20% diety.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz odbywa krajową podróż służbową pojazdem służbowym oraz w przypadku, o którym mowa w § 6 ust. 3, albo gdy nie ponosi kosztów na pokrycie których został przyznany ryczałt.

§ 9. 1. Za nocleg w hotelu funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem, jednak nie więcej za 1 dobę hotelową niż 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W uzasadnionych przypadkach właściwy przełożony może wyrazić zgodę na zwrot kosztów noclegu stwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

3. Funkcjonariuszowi, który wobec braku możliwości skorzystania z noclegu w miejscowości stanowiącej cel krajowej podróży służbowej korzystał z noclegu w miejscowości, do której czas dojazdu nie przekracza jednej godziny, przysługuje również zwrot kosztów przejazdu publicznymi środkami komunikacji z miejscowości stanowiącej cel krajowej podróży służbowej do miejscowości, w której funkcjonariusz korzystał z noclegu, i z powrotem.

4. Funkcjonariuszowi, któremu w czasie odbywania krajowej podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania albo który nie przedstawił rachunku za pobyt w hotelu lub kwaterze prywatnej, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

5. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin przypadających między godziną 22⁰⁰ a 6⁰⁰.

6. Zwrot kosztów noclegu w krajowej podróży służbowej lub ryczałt za nocleg nie przysługuje funkcjonariuszowi:

- 1) za czas przejazdu wagonem sypialnym lub z miejscami do leżenia oraz za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały;
- 2) w przypadku gdy z miejscowości stanowiącej cel krajowej podróży służbowej istnieje dogodne połączenie komunikacyjne umożliwiające codzienny powrót do stałego miejsca pełnienia służby, miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały.

§ 10. W przypadku braku możliwości zapewnienia noclegu w miejscowości stanowiącej cel krajowej podróży służbowej lub w miejscowości, od której czas dojazdu do miejscowości stanowiącej cel krajowej podróży służbowej nie przekracza jednej godziny, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów noclegu w wysokości poniesionych kosztów noclegu stwierdzonych rachunkiem.

§ 11. 1. Funkcjonariuszowi odbywającemu krajową podróż służbową, na jego wniosek, właściwy przełożony przyznaje zaliczkę na niezbędne koszty podróży, w wysokości wynikającej ze wstępnej kalkulacji tych kosztów.

2. Funkcjonariusz jest obowiązany rozliczyć się z pobranej zaliczki nie później niż przed upływem 7 dni od dnia powrotu z krajowej podróży służbowej.

3. Fakt zapewnienia funkcjonariuszowi odbywającemu krajową podróż służbową bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania albo nieodpłatnego wyżywienia w naturze potwierdza właściwy przełożony w jednostce organizacyjnej zapewniającej te świadczenia lub funkcjonariusz, oświadczeniem złożonym na poleceniu wyjazdu służbowego.

4. Rozliczenia kosztów i wypłaty należności z tytułu krajowej podróży służbowej dokonuje jednostka organizacyjna, w której funkcjonariusz pełni służbę, a w przypadku Szefa ABW i jego zastępców oraz kierownika jednostki organizacyjnej i jego zastępców jednostka organizacyjna właściwa w sprawach budżetu i finansów, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. W przypadku Komendanta Centralnego Ośrodka Szkolenia ABW oraz dyrektora delegatury czynności, o których mowa w ust. 4, dokonuje komórka właściwa w sprawach finansów w tych jednostkach organizacyjnych.

6. Należności z tytułu krajowej podróży służbowej wypłaca się w terminie 14 dni od dnia przedstawienia przez funkcjonariusza dokumentów lub rachunków, potwierdzających wysokość poniesionych wydatków nieobjętych ryczałtami, oraz oświadczenia o okolicznościach mających wpływ na prawo do diet, ryczałtów lub zwrotu innych kosztów podróży bądź ich wysokość.

§ 12. W przypadku śmierci funkcjonariusza podczas odbywania krajowej podróży służbowej koszty transportu zwłok do miejscowości, w której zmarły funkcjonariusz ma być pochowany, pokrywa ABW.

Rozdział 3

Zagraniczne podróże służbowe

§ 13. Czas zagranicznej podróży służbowej liczy się w razie odbywania jej środkami komunikacji:

- 1) lądowej – od chwili przekroczenia granicy państwowej w drodze za granicę do chwili przekroczenia jej w drodze powrotnej do kraju;
- 2) lotniczej – od chwili startu samolotu w drodze za granicę z ostatniego lotniska w kraju do chwili lądowania samolotu w drodze powrotnej na pierwszym lotnisku w kraju;
- 3) morskiej – od chwili wyjścia statku z portu polskiego do chwili wejścia statku w drodze powrotnej do portu polskiego.

§ 14. Z tytułu zagranicznej podróży służbowej funkcjonariuszowi przysługują:

- 1) diety;
- 2) zwrot kosztów noclegów lub ryczałt za nocleg;
- 3) zwrot kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu;
- 4) zwrot kosztów leczenia oraz innych niezbędnych wydatków zaakceptowanych przez Szefa ABW.

§ 15. 1. Dieta, o której mowa w § 14 pkt 1, przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa zagranicznej podróży służbowej.

2. Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa:

- 1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) do 8 godzin – przysługuje 1/3 diety,
 - b) ponad 8 do 12 godzin – przysługuje 1/2 diety,
 - c) ponad 12 godzin – przysługuje dieta w pełnej wysokości;
- 2) dłużej niż dobę:
 - a) za każdą pełną dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości,
 - b) za niepełną, ale rozpoczętą dobę – przysługuje dieta w wysokości, o której mowa w pkt 1.

3. Funkcjonariuszowi, który otrzymuje za granicą bezpłatne wyżywienie lub gdy wyżywienie opłacone jest w cenie karty okrętowej lub promowej, przysługuje 25% diety ustalonej zgodnie z ust. 2.

4. Funkcjonariuszowi, który otrzymuje za granicą częściowe wyżywienie, przysługuje odpowiednio na:

- 1) śniadanie – 15% diety;
- 2) obiad – 30% diety;
- 3) kolację – 30% diety.

5. Funkcjonariuszowi, który za granicą otrzymuje ekwiwalent pieniężny na wyżywienie, dieta nie przysługuje. Jeżeli jednak ekwiwalent jest niższy od diety, funkcjonariuszowi przysługuje wyrównanie do wysokości należnej diety.

6. Za każdą dobę pobytu w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym za granicą funkcjonariuszowi przysługuje 25% diety.

§ 16. 1. Za nocleg funkcjonariuszowi przysługuje zwrot poniesionych kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem hotelowym, w granicach ustalonego na ten cel limitu.

2. W uzasadnionych przypadkach właściwy przełożony może wyrazić zgodę na zwrot kosztów noclegu stwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadkach uzasadnionych charakterem wykonywanych czynności służbowych właściwy przełożony może wyrazić zgodę na niekorzystanie przez funkcjonariusza z noclegu w hotelu i przyznać ryczałt za każdy nocleg w wysokości 25% limitu, o którym mowa w ust. 1.

4. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługują za czas przejazdu oraz gdy funkcjonariuszowi zapewniono bezpłatny nocleg.

§ 17. Wysokość diet, o których mowa w § 15, oraz limitów na pokrycie kosztów noclegu, o których mowa w § 16 ust. 1–3, określają przepisy w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju.

§ 18. Do przejazdów odbywanych w czasie zagranicznych podróży służbowych stosuje się odpowiednio przepisy § 5 i 6.

§ 19. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje ryczałt, w wysokości jednej diety, na pokrycie poniesionych kosztów dojazdu z dworca i do dworca kolejowego, autobusowego, portu lotniczego lub morskiego w miejscowości docelowej za granicą oraz w każdej innej miejscowości, w której funkcjonariusz korzystał z noclegu.

2. Funkcjonariuszowi korzystającemu za granicą z dojazdów środkami komunikacji miejscowej przysługuje ryczałt na pokrycie ich kosztów w wysokości 10% diety za każdą rozpoczętą dobę pobytu w zagranicznej podróży służbowej.

3. Ryczałty, o których mowa w ust. 1 i 2, nie przysługują, jeżeli:

- 1) funkcjonariusz odbywa podróż pojazdem służbowym lub prywatnym;
- 2) strona zagraniczna zapewnia bezpłatne dojazdy;
- 3) funkcjonariusz nie ponosi kosztów, na których pokrycie są przeznaczone wymienione ryczałty.

§ 20. Sumę należności pieniężnych przysługujących funkcjonariuszowi z tytułu zagranicznej podróży służbowej zmniejsza się o kwotę środków pieniężnych otrzymanych od strony zagranicznej na cele związane z finansowaniem kosztów tej podróży.

§ 21. Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa ponad 30 dni lub gdy państwem docelowym jest państwo pozaeuropejskie, Szef ABW może wyrazić zgodę na zwrot kosztów przewozu samolotem bagażu osobistego o wadze do 30 kg, liczonej łącznie z wagą bagażu opłacanego w cenie biletu.

§ 22. 1. W razie choroby funkcjonariuszowi przysługuje zwrot udokumentowanych kosztów leczenia za granicą oraz lekarstw.

2. Nie podlegają zwrotowi koszty lekarstw, których nabycie za granicą nie było konieczne, koszty zabiegów chirurgii plastycznej i zabiegów kosmetycznych oraz nabycia protez ortopedycznych, dentystycznych i zakupu okularów.

3. Koszty leczenia za granicą oraz lekarstw pokrywa ABW.

4. W przypadku śmierci funkcjonariusza podczas odbywania zagranicznej podróży służbowej koszty transportu zwłok do kraju pokrywa ABW.

§ 23. 1. Funkcjonariusz odbywający zagraniczną podróż służbową otrzymuje zaliczkę w walucie polskiej lub wymiennej, według średniego kursu złotego w stosunku do walut obcych, o których mowa w przepisach w sprawie walut obcych określonych jako wymiennej, z dnia wypłaty zaliczki, na pokrycie niezbędnych kosztów podróży i pobytu poza granicami kraju, a także szczepień ochronnych zalecanych przez służbę sanitarno-epidemiologiczną dla osób udających się do określonego państwa.

2. Rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej należy dokonać w walucie otrzymanej zaliczki, w walucie polskiej lub wymiennej według kursu z dnia jej wypłacenia, w terminie 14 dni od dnia zakończenia tej podróży.

3. Do rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej należy załączyć dokumenty lub rachunki potwierdzające poszczególne wydatki; nie dotyczy to diet oraz wydatków objętych ryczałtami. Jeżeli uzyskanie dokumentu lub rachunku nie było możliwe, funkcjonariusz jest obowiązany złożyć pisemne oświadczenie o dokonanych wydatkach i przyczynach braku jego udokumentowania.

4. Rozliczenia kosztów i wypłaty należności z tytułu zagranicznej podróży służbowej dokonuje jednostka organizacyjna właściwa w sprawach budżetu i finansów, w terminie 14 dni od dnia przedstawienia przez funkcjonariusza dokumentów, o których mowa w ust. 1–3.

Rozdział 4

Należności za przeniesienia do pełnienia służby w innej miejscowości

§ 24. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości przysługują:

- 1) diety – dla niego i na członków rodziny, o których mowa w art. 91 ust. 1 ustawy, za czas przejazdu i pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu zamieszkania;
- 2) zwrot kosztów przejazdu do nowego miejsca zamieszkania osób, o których mowa w pkt 1;
- 3) ryczałt z tytułu przeniesienia;
- 4) zasiłek osiedleniowy;
- 5) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego;
- 6) w przypadku gdy członkowie rodziny, o których mowa w art. 91 ust. 1 ustawy, nie przesiedlają się wraz z nim:
 - a) dodatek za rozłąkę,
 - b) zwrot kosztów przejazdów raz w miesiącu, w celu odwiedzenia rodziny, publicznym środkiem transportu na zasadach, o których mowa w § 5 ust. 1, albo ryczałt w wysokości równej cenie biletu w klasie II pociągu pospiesznego, a gdy na danej trasie lub jej odcinku brak jest połączeń kolejowych, w wysokości ceny biletu za przejazd środkiem publicznego transportu autobusowego.

§ 25. Wysokość diet, o których mowa w § 24 pkt 1, ustala się według stawek obowiązujących w dniu przejazdu do nowego miejsca pełnienia służby. Przepisy § 4 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

§ 26. 1. Wysokość kosztów, o których mowa w § 24 pkt 2, ustala się według cen biletów obowiązujących w dniu przejazdu do nowego miejsca pełnienia służby, z zastrzeżeniem ust. 2. Przepis § 6 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Wysokość kosztów ustala się z uwzględnieniem ceny biletu za przejazd publicznym środkiem transportu na podstawie tabeli przewoźnika i najkrótszej odległości między dotychczasowym a nowym miejscem zamieszkania osób, o których mowa w § 24 pkt 1.

§ 27. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości i nieprzesiedlającemu się przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 2, ryczałt z tytułu przeniesienia w wysokości 50% uposażenia.

2. W celu obliczenia ryczałtu, o którym mowa w ust. 1, w przypadku funkcjonariusza objętego obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym, kwotę uposażenia pomniejsza się o składkę na obowiązkowe ubezpieczenie emerytalne i rentowe, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów ryczałt nie stanowi podstawy wymiaru tych składek.

§ 28. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, który przesiedlił się na pobyt stały do nowego miejsca pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej, o której mowa w art. 102 ust. 2 ustawy, przysługuje niezależnie od ryczałtu, o którym mowa w § 27 ust. 1:

- 1) dodatkowy ryczałt z tytułu przeniesienia w wysokości 50% uposażenia;
- 2) zasiłek osiedleniowy w wysokości:
 - a) 200% uposażenia – jeżeli funkcjonariusz przesiedlił się z członkami rodziny, o których mowa w art. 91 ust. 1 ustawy,
 - b) 50% uposażenia – jeżeli funkcjonariusz jest samotny.

2. Zasiłek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oblicza się, przyjmując uposażenie przysługujące funkcjonariuszowi w dniu jego przesiedlenia się na pobyt stały. Przepis § 27 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 29. 1. Koszty przewozu urządzenia domowego, o których mowa w § 24 pkt 5, podlegają zwrotowi w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, obejmuje koszty: opakowania, prac załadunkowych i wyładunkowych oraz transportu.

§ 30. 1. Dodatek za rozłąkę przysługuje:

- 1) funkcjonariuszowi w służbie stałej przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, do czasu otrzymania lokalu mieszkalnego, zgodnie z przysługującymi mu normami mieszkalnymi, umożliwiającego zamieszkanie z członkami rodziny, o których mowa w art. 91 ust. 1 ustawy;
- 2) funkcjonariuszowi w służbie przygotowawczej przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, do czasu przydzielenia tymczasowej kwatery lub innego pomieszczenia mieszkalnego, umożliwiających zamieszkanie z członkami rodziny, o których mowa w art. 91 ust. 1 ustawy.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, jest płatny z dołu i przysługuje za każdy dzień rozłąki w wysokości 95% diety określonej w przepisach, o których mowa w § 4 ust. 1. Stawkę dodatku zaokrągla się do 1 grosza w górę.

3. Dodatek za rozłąkę nie przysługuje za czas:

- 1) nieusprawiedliwionej nieobecności w służbie;
- 2) urlopu wypoczynkowego, dodatkowego, zdrowotnego, szkoleniowego, okolicznościowego, wychowawczego lub bezpłatnego;
- 3) delegowania do czasowego pełnienia służby w miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały, za czas krajowej podróży służbowej w miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały albo pobytu w niej w ramach odwiedzin rodziny;
- 4) krajowej lub zagranicznej podróży służbowej, z tytułu której funkcjonariusz otrzymał diety w pełnej wysokości;
- 5) pobytu w szpitalu.

§ 31. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, pobierającemu dodatek za rozłąkę, przysługuje raz w miesiącu, w celu odwiedzenia rodziny, zwrot kosztów przejazdu środkiem transportu na zasadach, o których mowa w § 24 pkt 6 lit. b.

2. Zwrot kosztów przejazdu nie przysługuje funkcjonariuszowi w przypadku:

- 1) nieusprawiedliwionej nieobecności w służbie;
- 2) korzystania z pojazdu służbowego.

§ 32. Na wniosek funkcjonariusza przeniesionego z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości i nieprzesiedlającego się, jeżeli jest możliwy codzienny dojazd do nowego miejsca pełnienia służby, kierownik jednostki organizacyjnej może przyznać zwrot kosztów biletu miesięcznego na dojazd publicznym środkiem transportu.

§ 33. 1.¹⁾ Należności, o których mowa w § 25–32, wypłaca, na wniosek złożony przez funkcjonariusza w formie pisemnej w postaci papierowej albo elektronicznej, jednostka organizacyjna, do której funkcjonariusz został przeniesiony. Należności te wypłaca się w formie bezgotówkowej na rachunek bankowy wskazany przez funkcjonariusza w formie pisemnej w postaci papierowej albo elektronicznej.

2. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 28 ust. 1 i § 29 ust. 1, funkcjonariusz załącza dokument potwierdzający fakt jego zameldowania w nowym miejscu pełnienia służby, a w przypadku przesiedlenia się wraz z nim członków rodziny, o których mowa w art. 91 ust. 1 ustawy, również dokument potwierdzający ich zameldowanie.

§ 34. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, któremu nie przydzielono lokalu mieszkalnego lub tymczasowej kwatery, zapewnia się na koszt ABW inne pomieszczenie mieszkalne.

§ 35. Należności, o których mowa w § 27–30, nie przysługują w przypadku przeniesienia funkcjonariusza z urzędu do poprzedniego miejsca pełnienia służby, w którym on sam lub członkowie jego rodziny, o których mowa w art. 91 ust. 1 ustawy, nadal posiadają dom lub samodzielny lokal mieszkalny, bądź do miejscowości, w której są oni zameldowani na pobyt stały.

§ 36. W uzasadnionych przypadkach Szef ABW, na wniosek funkcjonariusza przeniesionego do pełnienia służby w innej miejscowości na własną prośbę, może przyznać należności jak z tytułu przeniesienia z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości. Przepisy § 24–35 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5

Należności za delegowania do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości

§ 37. Funkcjonariuszowi delegowanemu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości, z zastrzeżeniem § 38, przysługują:

- 1) należności, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. a oraz c, na zasadach określonych w § 4–6;
- 2) bezpłatne zakwaterowanie, a w razie niezapewnienia bezpłatnego zakwaterowania, zwrot kosztów zakwaterowania w wysokości stwierdzonej rachunkiem lub ryczałt za nocleg, na zasadach określonych w § 9 ust. 4–6.

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 maja 2017 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie świadczeń przysługujących funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego za podróże służbowe, przeniesienia lub delegowania (Dz. U. poz. 1113), które weszło w życie z dniem 23 czerwca 2017 r.

§ 38. 1. Funkcjonariuszowi delegowanemu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości, któremu kierownik jednostki organizacyjnej wyraził, na jego wniosek, zgodę na codzienny powrót do miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały albo zakwaterowania, przysługują:

- 1) zwrot kosztów przejazdów, na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości określonej w rozkazie personalnym o delegowaniu i z powrotem, publicznym środkiem komunikacji określonym przez kierownika jednostki organizacyjnej lub bezpłatny przejazd w razie dojazdu pojazdem pozostającym w dyspozycji ABW, bez względu na czas dojazdu;
- 2) zwrot kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu.

2. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1, nie przysługują świadczenia wymienione w § 37.

§ 39.²⁾ Należności, o których mowa w § 37 i § 38, wypłaca się funkcjonariuszowi w jednostce organizacyjnej, do której został czasowo delegowany, w formie bezgotówkowej na rachunek bankowy wskazany przez funkcjonariusza w formie pisemnej w postaci papierowej albo elektronicznej.

Rozdział 6

Przepis końcowy

§ 40. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.⁴⁾

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 pkt 2 rozporządzenia, o którym mowa w odnośniku 1.

³⁾ Rozporządzenie zostało ogłoszone w dniu 18 kwietnia 2003 r.

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 listopada 2001 r. w sprawie należności funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa za podróże służbowe i przeniesienia (Dz. U. poz. 1494), zachowanym w mocy na podstawie art. 232 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. poz. 676).